

EL MICALET GALÀCTIC

Verònica vol un amic

Pep Molist

Dibuixos d'Ona Caussa

Verónica Soler tenia tot allò que desitjava.

Volia un llibre? Sa mare li'l
comprava. Una col·lecció de llibres?
Sa mare també li la comprava.
Desitjava un camió de bombers?
Son pare li'l regalava. Una caravana
de camions i furgonetes de tota
classe? Son pare també li ho
regalava.

Tenia ganes d'anar al zoo? Sa tia la
portava. Al cine? També. Al circ?
També.

Posats a tindre, Verònica tenia a
Lupus com a mascota, l'últim llop
de la seua comarca, i a Augusta,
una serp d'Orient que s'arrossegava
lentament pels corredors i pels
jardins de sa casa.

També tenia una bicicleta feta amb canyes de bambú i un fum de vestits de paper fi, de diferents formes i colors, per a anar a les festes d'aniversari de les seues companyes d'escola i a les celebracions familiars.

Verònica tenia tot allò que desitjava, però... li faltava una cosa.

Verònica Soler no tenia cap amic.

Ho desitjava amb tota la seua ànima, amb tota la seua il·lusió, amb totes les seues forces.

Volia algú amb qui jugar junts.
Volia algú prop quan es fera de nit.
Volia algú a qui xiuxiuejar els seus
secrets.
Volia algú amb qui compartir les
seues pors.

